

de Catalunya i Espanya evidencien, una vegada més, que ens trobem davant d'una emergència climàtica que exigeix abandonar les polítiques reactives i avançar cap a un model basat en la planificació, la prevenció i la inversió sostinguda.

La recurrència d'episodis de temperatures extremes, onades de calor cada vegada més llargues i intenses, la disminució de la humitat ambiental i els efectes acumulats de la greu sequera que Catalunya va patir, han alterat profundament el comportament del foc. Avui els incendis evolucionen amb una velocitat i intensitat que sovint superen la capacitat d'intervenció dels dispositius d'emergència, generant fenòmens de foc d'alta intensitat i comportaments extrems que posen en risc la vida de la població, dels equips d'extinció i del conjunt dels ecosistemes forestals. Aquesta realitat confirma que el canvi climàtic no és una amenaça futura, sinó una realitat present que incrementa exponencialment el risc d'incendis forestals de sisena generació i obliga a replantejar les polítiques de gestió del territori.

Des de la **UGT de Catalunya** reivindicuem que la millor política d'extinció és una política de prevenció basada en una gestió forestal activa, sostenible i socialment responsable. L'abandonament progressiu del món rural, la manca de rendibilitat de moltes explotacions forestals, la fragmentació de les propietats, la insuficiència de recursos públics i la discontinuïtat de les polítiques forestals, han afavorit l'acumulació de biomassa combustible i la pèrdua del mosaic agroforestal que històricament havia actuat com a barrera natural davant la propagació dels grans incendis. Aquesta situació no es pot revertir únicament durant els mesos d'estiu, requereix una estratègia permanent els 365 dies de l'any, una estratègia no de despatxos i normativa, sinó de trepitjar territori i escoltar la gent de l'entorn forestal. Una estratègia comuna, amb finançament